The Early Prophets - One Book, One Theme - class # 26 What makes King David better than Shaul - part II In light of Sefer Divrei ha'Yamim & Tehillim

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

I. Review

Last week we focused on the unit in II Shmuel chapters 5 thru 8 – David's Kingdom over all of Israel, showing its focus on David's efforts to unify the country by moving the capital to Jerusalem, then his focus on putting Hashem at the center of society by bring the Ark of the Covenant to his capital city, and then his plan to build the Temple in Jerusalem as well. (This section was composed by the Prophet Natan).

We showed how its concluding verses highlight David being known for his dedication to "tzedek u'mishpat" – as the primary purpose of his kingdom, and how it attempted to pass down that legacy to his son Shlomo (Tehillim 72) - and how the Prophet Yirmiyahu (22:1-5 & 23:5-6) understood that this was the underlying reason for God's promise of an 'eternal dynasty' for the 'House of David' [and hence it's primacy in our daily prayers].

This week, we will support this understanding by studying the parallel stories re: King David in the book of Chronicles, as well as some key sources from the book of Tehillim.

The key verses at then conclusion of Shmuel bet chapter 5

יד וַיַּשֶׂם בָּאֲדוֹם נִצְבִים, בָּכַל-אֱדוֹם שַׂם נִצְבִים, וַיְהִי כַל-יד וַיְשֶׁם בֶּאֱדוֹם וְּבָּלִים, בְּכָל־אֱדוֹם שָׁם וְצִבִּים, וַיְהֵי כָּל־-Edom put he garrisons, and all the Edomites became servants to David. And the LORD gave victory to David whithersoever he went.

14 And he put garrisons in Edom; throughout all

טו וַימִלדְ דַּוִד, עַל-כֵּל-ישָרָאֵל; ויהי דוד, עשה משפט וצדקה--לכל-עמו.

15 And David reigned over all Israel; and David executed justice and righteousness unto all his people.

The Biblical theme of "tzedek u'mishpat"

Genesis Chapter 18

Before Avraham prays for Sedom

טז וַיָּקֵמוּ מִשָּׁם הָאֵנָשִׁים, וַיַּשִּׁקפוּ עַל-פִּנֵי סִדֹם; וְאַבְרָהָם--הֹלֵדְ עִמָּם, לְשַׁלְּחָם.

16 And the men rose up from thence, and looked out toward Sodom; and Abraham went with them to bring them on the way.

יז וַיהוָה, אָמָר: ַהַמְכַפֶּה אַנִי מַאַבְרָהַם, אֲשֶׁר אַנִי עֹשֶׂה.

17 And the LORD said: 'Shall I hide from Abraham that which I am doing:

יח וְאַבְרָהָם--הָיוֹ יִ**הְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל**, וְעָצוּם; ונברכו-בו--כל, גוני הארץ.

18 seeing that Abraham shall surely become a great and mighty nation, and all the nations of the earth shall be blessed in him?

למען **אַשֶּר יצוָה אֶת-בַּנֵיו וְאֵת-בֵּיתו אַחֲרַיו**, ָ<mark>וֹשָׁמְרוּ דֵּרֶדְ יִהוָה, לַעֲשׁוֹת צִּדָקָה וּמִשִּׁפְּט</mark>--לְמַעַן, ַהַבִּיא יִהוַה עַל-אַבִרַהַם, אֶת אֵשֶר-דָבֶּר, עַלַיו. **19** For I have **known him**, to the end that he may command his children and his household after him, that they may keep the way of the LORD, to do righteousness and justice; to the end that the LORD may bring upon Abraham that which He hath spoken

of him.'

II. What is the book of Chronicles: [discussion re: what it's not!]

Shmuel & Divrei ha'Yamim - outline & units

Sefer Shmuel	Divrei ha'Yamim Aleph
{Shmuel}	1 - 9 - Genealogies -
1-7 Shmuel - the "shofet"	from Adam till Second Temple Period
8-12 Asking for a King	·
13-14 The Kingdom of Shaul	10-12 - David ha'Melech establishes his
15-16 Shaul's sin and his punishment	Kingdom in Jerusalem
{Gad}	
17-31 The Rivalry between David and Shaul	13-16 - David brings the Aron to
[Shmuel Bet]	Jerusalem
1-4 The Rise of David to Power	
{Natan}	17-21 – David wants to build the Temple
5-8 Malchut David w/building of	in Jerusalem / why he can't
Yerushalayim	·
9-20 David's sin (w/BatSheva)	23-27 - David makes all necessary prep.
& his punishment	for Temple's construction
{Gad}	
21-24 Key events during David's reign	28-29 - David makes his final speech,
	presenting plans to Shlomo

Bavli Baba Batra 14b – re: authorship of the Prophetic books:

בבא בתרא **דף יד,ב**

ומי כתבן ? משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב

יהושע כתב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה

שמואל כתב ספרו ושופטים ורות...

יהושע כתב ספרו - והכתיב (יהושע כד) וימת יהושע בן נון עבד ה' דאסקיה אלעזר - והכתיב (יהושוע כד) ואלעזר בן אהרן מת דאסקיה פנחס

**שמואל כתב ספרו - הכתיב (שמואל א כח) ושמואל מת-דאסקיה <mark>גד החוזה</mark> ונתן הנביא.

III. Divrei ha'Yamim chapter 13

א וַיִּנְעֵץ דָּוִיד, עִם-שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת--לְכֵל-נַגִיד.

1 And David consulted with the captains of thousands and of hundreds, even with every leader.

ב וַיּאמֶר דָּוִיד לְכֹל קְהַל יִשְׂרָאֵל, אִם-עֲלֵיכֶם טוֹב וּמִן-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <mark>נִפְּרְצָה</mark> נִשְׁלְחָה עַל-אַחֵינוּ הַנִּשְׁאָרִים בְּכֹל אַרְצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעִפָּהֶם הַכּהֲנִים וְהַלְוִיּם, בְּעָרִי מַגְרְשֵׁיהֶם; וִיִּקְבָצוּ, אֱלֵינוּ. 2 And David said unto all the assembly of Israel: 'If it seem good unto you, and if it be of the LORD our God, let us send abroad everywhere unto our brethren that are left in all the land of Israel, and with them to the priests and Levites that are in their cities that have open land about them, that they may gather themselves unto us;

ג וְנָסֵבְּה אֶת-אֲרוֹן אֱלֹהֵינוּ, אֵלֵינוּ : בִּי-לֹא דְרַשְׁנָהוּ, בִּימֵי שְׁאוּל.

3 and let us bring back the ark of our God to us; for we sought not unto it in the days of Saul.'

ד וַיּאמְרוּ כָל-הַקָּהָל, לַעֲשׂוֹת כֵּן : בִּי-יָשַׁר הַדָּבָר, בְּעִינֵי כָּל-הָעָם.

4 And all the assembly said that they would do so; for the thing was right in the eyes of all the people.

ה וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל, מִן-שִׁיחוֹר מִצְרַיִם וְעַד-לְבוֹא חֲמָת, לְהָבִיא אֶת-אֲרוֹן הַאֱלֹהִים, מִקּרַיַת יִעַרִים. **5** So David assembled all Israel together, from Shihor the brook of Egypt even unto the entrance of Hamath, to bring the ark of God from Kiriath-jearim.

וּ וַיַּעַל דָּוִיד וְכָל-יִשְׂרָאֵל בַּעֲלָתָה, אֶל-קִרְיַת יְעָרִים אֲשֶׁר לִיהוּדָה: לְהַעֲלוֹת מִשְּׁם, אֵת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יהוָה יוֹשׁב הֹכּרוּבִים--אשׁר-נקרא שׁם.

6 And David went up, and all Israel, to Baalah, that is, to Kiriath-jearim, which belonged to Judah, to bring up from thence the ark of God, the LORD that sitteth upon the cherubim, whereon is called the Name.

Shmuel bet chapter 6 - when bringing the Aron to Jerusalem

ת וַיִּחַר לְדָוִד, עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פֶּרֶץ בְּעֻזָּה; וַיִּקְרָא לַפְּקוֹם הַהוּא, פֶּרֶץ עֻזָּה, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה.

8 And David was displeased, because the LORD had broken forth upon Uzzah; and that place was called Perez-uzzah, unto this day.

ָט וַיִּרָא דָוִד אֶת-יְהוָה, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיּאמֶר, **אֵידְ יָבוֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה**. **9** And David was afraid of the LORD that day; and he said: 'How shall the ark of the LORD come unto me?'

י וְלֹא־אָבָה דָוִד, לְהָסִיר אֵלָיו אֶת-אֲרוֹן יְהוָה--עַל-עִיר דּוד; וַיָּטהוּ דוד, בּית עבד-אדם הגּתי. 10 So David would not remove the ark of the LORD unto him into the city of David; but David carried it aside into the house of Obededom the Gittite.

יא וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֹבֵד אֱדֹם, הַגִּתִּי--שְׁלשָׁה חֲדָשִׁים; וַיִּבָרֵךְ יִהוָה אֵת-עֹבֵד אֱדֹם, וָאֵת-כָּל-בֵּיתוֹ. 11 And the ark of the LORD remained in the house of Obed-edom the Gittite three months; and the LORD blessed Obed-edom, and all his house

יב וַיָּגַד, לַמֶּלֶךְ דָּוָד לֵאמר, בַּרַדְּ יְהוָה אֶת-בֵּית עֹבֵד אֱדֹם וְאֶת-כְּל-אֲשֶׁר-לוֹ, בַּעְבוּר, אֲרוֹן הָאֱלֹהִים; וַיֵּלֶךְ דָּוִד, וַיַּעַל אֵת-אֵרוֹן הָאֵלֹהִים מִבֵּית עֹבֵד אֱדֹם עִיר דְּוִד--בְּשִׁמְחָה.

12 And it was told king David, saying: 'The LORD hath blessed the house of Obed-edom, and all that pertaineth unto him, because of the ark of God.' And David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with joy.

 $oldsymbol{'}o$

13 And it was so, that when they that bore the ark of the LORD had gone six paces, he sacrificed an ox and a fatling.

יד וְדָוִד מְכַּרְבֵּר בְּכָל-עֹז, לִפְנֵי יְהוָה ; וְדָוִד, חָגוּר אֵפוֹד בָּד.

14 And David danced before the LORD with all his might; and David was girded with a linen ephod.

טו וְדָוִד וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, מַעֲלִים אֶת-אֲרוֹן יְחֹנָה, בִּתְרוּעָה, וּבָקוֹל שׁוֹפֵר. **15** So David and all the house of Israel brought up the ark of the LORD with shouting, and with the sound of the horn.

טז וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה, בָּא עִיר דָּוִד; וּמִיכַל בַּת-שָׁאוּל נִשְּׁקְפָה בְּעַד הַחַלּוּן, וַתִּרֶא אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּוִד מְפַזֵּז וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה, וַתִּבֶּז לוֹ, בְּלִבָּה. 16 And it was so, as the ark of the LORD came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.

יזֹ וַיָּבִאוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה, וַיַּצְגוּ אֹתוֹ בִּמְקוֹמוֹ, בְּתוֹךְ הָאֹהֶל, אֲשֶׁר נָטָה-לוֹ דָּוִד; וַיַּעַל דָּוִד עלוֹת לִפְנֵי יְהוָה, וּשְׁלָמִים. 17 And they brought in the ark of the LORD, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the LORD.

יח וַיְכַל דָּוִד, מֵהַעְלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים; וַיְבָרֶךְ אֶת-הָעָם,בְּשֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת.

18 And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the LORD of hosts.

יש וַיְחַלֵּק לְכָל-הָעָם לְכָל-הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל, לְמֵאִישׁ וְעַד-אִשְּׁה, לְאִישׁ חַלֵּת לֶחֶם אַחַת, וְאֶשְׁפָּר אֶחָד וַאֲשִׁישָׁה אֶחָת ; וַיֵּלֶדְ כַּל-הָעָם, אִישׁ לִבֵּיתוֹ.

19 And he dealt among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, to every one a cake of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake. So all the people departed every one to his house.

כ וַיָּשָׁב דָּוִד, לְבָרֵךְ אֶת-בֵּיתוֹ; {ס} וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת-שְׁאוּל, לִקְרַאת דָּוִד, וַתּאמֶר מַה-נִּכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו, כְּהִנָּלוֹת נִגְלוֹת אַחַד הרקים.

20 Then David returned to bless his household. {S} And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself!'

כא וַיּאמֶר דָּוִד, אֶל-מִיכַל, <mark>לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר-בִּי מֵאָבִידְּ</mark> <mark>וּמִכָּל-בֵּיתוֹ,</mark> לְצֵוֹּת אֹתִי נָגִיד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל; וְשִׁחַקְתִּי, לִפְנֵי יְהוָה.

21 And David said unto Michal: 'Before the LORD, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the LORD, over Israel, before the LORD will I make merry.

כב וּנְקַלֹתִי עוֹד מִזּאֹת, וְהָיִיתִי שָׁפָּל בְּעֵינָי ; וְעִם-הָאֲמָהוֹת אֵשֶׁר אַמַרְתָּ, עִמַּם אִכַּבֶּדָה.

22 And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.

ָבג וּלְמִיכֵל, בַּת-שָׁאוּל, **לא-הָיָה לָהּ, יָלֶד**--עַד, יוֹם מוֹתָהּ.

23 And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death.

IV. The Psalm sung when they brought the Aron Divrei ha'Yamim II chapter 16

אַ וַיָּבִיאוּ, אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, וַיַּצִיגוּ אֹתוֹ, בְּתוֹדְּ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה-לוֹ דָּוִיד ; וַיַּקְרִיבוּ עלוֹת וּשְׁלָמִים, לִפְנֵי הַאֵלֹהִים.

1 And they brought in the ark of God, and set it in the midst of the tent that David had pitched for it, and they offered burnt-offerings and peace-offerings before God.

בּ וַיְכַל דָּוִיד, מֵהַעְלוֹת הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים ; וַיְבָרֶךְ אֶת-הָעָם, בְּשֵׁם יְהוָה.

2 And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the LORD.

, נַיְחַלֵּק לְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל, מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה--לְאִישׁ

3 And he dealt to every one of Israel, both man and woman, to every one a loaf of bread, and a cake made in a pan, and a sweet cake.

בָּכַּר-לֶחֶם, וְאֵשְׁפָּר, וַאֲשִׁישָׁה.

ד וַיִּתֵּן לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה, מִן-הַלְּוִיִּם--מְשִׁרְתִּים; וּלְהַזְּכִּיר וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל, לַיהוָה אֵלהֵי יִשְׁרָאֵל. {ס}

4 And he appointed certain of the Levites to minister before the ark of the LORD, and to celebrate and to thank and praise the LORD, the God of Israel: {S}

ה אָסָף הָראשׁ, וּמִשְׁנֵחוּ זְכַרְיָה ; יְעִיאֵל וּשְׁמִירָמוֹת וִיחִיאֵל וּמַתִּתְיָה וֶאֱלִיאָב וּבְנָיָהוּ וְעֹבֵד אֱדם וִיעִיאֵל, בִּכְלֵי נְבָלִים וּבְכִּנִּרוֹת, וְאָסָף, בַּמְצִלְתַּיִם מַשְׁמִיעַ.

5 Asaph the chief, and second to him Zechariah, Jeiel, and Shemiramoth, and Jehiel, and Mattithiah, and Eliab, and Benaiah, and Obed-edom, and Jeiel, with psalteries and with harps; and Asaph with cymbals, sounding aloud;

וֹ וּבְנָיָהוּ וְיַחֲזִיאֵל, הַכּּהְנִים--בַּחֲצֹצְרוֹת תָּמִיד, לִפְנֵי אַרוֹן בָּרִית-הַאֱלֹהִים. 6 and Benaiah and Jahaziel the priests with trumpets continually, before the ark of the covenant of God.

ז בַּיּוֹם הַהוֹא, אָז נָתַן דָּוִיד בָּרְאִשׁ, לְהֹדּוֹת, לַיהוָה--בְּיַד-אָסָף, וְאֶחִיוֹ. {ש}

7 Then on that day did David first ordain to give thanks unto the LORD, by the hand of Asaph and his brethren. {**P**}

ת הודו לַיהוָה, קּרְאוּ בִשְׁמוֹ-- {ס} הודיעוּ בָעַמִּים, עֲלִילתָיו. {ר} ${\bf 8}$ O give thanks unto the LORD, call upon His name; make known His doings among the peoples.

ט שִׁירוּ לוֹ, זַמְּרוּ-לוֹ-- {ס} שִׁיחוּ, בִּכַל-נְפִלְאתֵיוּ. {ר}

9 Sing unto Him, sing praises unto Him; speak ye of all His marvellous works.

• הִתְהַלְלוּ, בִּשֵׁם קָדִשׁוֹ-

10 Glory ye in His holy name; let the heart of them rejoice that seek the LORD.

{ס} יִשְׁמַח, לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה. {ר}

יא דְּרְשׁוּ יְהוָה, וְעֵזּוֹ-- {ס} בַּקְשׁוּ פַנָיו, תַּמִיד. {ר} 11 Seek ye the LORD and His strength; seek His face continually.

יב זכְרוּ, נִפְלְאתָיו אֲשֶׁר עֲשָׂה-

12 Remember His marvellous works that He hath done, His wonders, and the judgments of His mouth;

- {ס} מפְתָיו, וּמִשְׁפְטֵי-פִיהוּ. {ר}

יג ֶזֶרַע, ישְּרָאֵל עַבְדּוּ-

13 O ye seed of Israel His servant, ye children of Jacob, His chosen ones.

- {ס} בְּנֵי יַעֲקב, בְּחִירִיוּ. {ר}

יד הוא, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ-

14 He is the LORD our God; His judgments are in all the earth.

- {ס} בְּכָּלֹ-הָאֶּׁרֶץ, מִשְׁפָּטָיו. {ר}

טו זְכָרוּ לְעוֹלֶם, בְּרִיתוֹ-

15 Remember His covenant for ever, the word which He commanded to a thousand generations;

ר} {ס דְּבָּר צִנָּה, לְאֶלֵף דּוֹר. {ר} -

טז אֲשֶׁר כָּרַת, אֶת-אַבְרָהָם-- {ס} וּשָׁבוּעַתוּ, לִיִצְחָק. {ר}

16 [The covenant] which He made with Abraham, and His oath unto Isaac;

```
 ק״ה א הוֹדוּ לה׳, קְרְאוּ בִשְׁמוֹ;
 הוֹדִיעוּ בַעַמִּים, עֲלִילוֹתְיוּ.
 הוֹדִיעוּ בַעַמִּים, עֲלִילוֹתְיוּ.
 ב שִׁירוּ-לוֹ, זַמְרוּ-לוֹ; שִיחוּ, בְּכָל-נִפְלְאוֹתָיוּ.
 ג הִתְּהַלְלוּ, בְּשֵׁם קְדְשׁוֹ; יִשְׁמַח, לֵב מְבַקְשֵׁי ה׳.
 ד דְרְשׁוּ ה׳ וְעָזּוֹ; בַּקְשׁוֹ פָנָיוֹ תָּמִיד.
 ה זְכְרוּ--נִפְּלְאוֹתִיוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה; מֹפְתָיוֹ, וֹמִשְׁפְּטֵי-פִיוֹ.
 ז הוּא, ה׳ אֱלֹהֵינוּ; בְּכָל-הָאָרֵץ, מִשְׁפָּטִיוֹ.
 ז הוּא, ה׳ אֱלֹהֵינוּ; בְּכָל-הָאָרֵץ, מִשְׁפָּטִיוֹ.
```

ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ; דָבָר צוָה, לְאֶלֶף דוֹר.

עוֹלָם. לִישְׂרָאֵל, בְּרָהָם; וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׂחָק. י ווַיְעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק; לְיִשְׂרָאֵל, בְּרִית עוֹלָם.

יא לֵאמר-לָךּ, אֶתֵּן אֶת-אֶרֵץ-כָּנָעַן: חֱבֵל,נַחַלַתְּכֶם.

יב בּּהְיוֹתָם, מְתֵי מִסְפָּר; בּּמְעַט, וְגָרִים בָּהּ.

*

- יג וַיִּתְהַלְּכוּ, מָגּוֹי אֶל-גּוֹי; מְמַמְלְכָה, אֶל-עַם אַחֵר. יד לא-הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם; וַיּוֹכַח
 עֲלֵיהֶם מְלָכִים. טוֹ אַל-תִּגְעוּ בִמְשִׁיחִי; וְלְנְבִיאַי, אַל-תָּרֵעוּ.
 - לּ טֹזּ וַיִּקְרָאֹ רָעָב, עַל-הָאָרֶץ; בְּל-מֵטֵּה-לֶחֶםׁ שְׁבָר. יֹזּ שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ; לְעָבֶד, נִמְכֵּר יוֹסֵף. יֹח עִנּוּ בַבֶּבֶבֶל רגליו...ב שְׁלַח מֶלֶךּ, וַיַּתִּירֵהוּ; משׁל עַמִּים, וַיְפַתְּחֵהוּ. כֹּא שְׁמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ; וּמשׁל, בְּכָל-קִנְיָנוֹ. כֹב לֶאְסֹר שְׁרָיו בְּנַפְשׁוֹ; וּזְקַנָיו יְחַכֵּם.
 - ָּ כֹּגֹּ וַיָּבִּאֹ יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם; ֹ וְיַעֲלֹּב, גָּר בְּאֶׁרֶץ-חָם. כֹּדֹ וַיֶּפֶר אֶת-עַמֹּוֹ מְאֹד; וַיַּעֲצְמֵחוּ, מָצָרָיו. מָצֶרָיו. מָצֶּרְ לָבָּם לִשְׁנֹא עַמּוֹ ; לְחָתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו.
 - בּוֹ שְׁלַח, מֹשֶׁה עַבְּדּוֹ; אַהֲרֹן, אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ. כֹזֹ שְׁמוּ-בָם, דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו; וּמֹפְתִים, בְּשֶׁרָץ חָם. כֹח שָׁלַח חִשְׁדְּ וַיַּחְשִׁדְּ; וְלֹא-מֶרוּ אֶת-דְּבָרוֹ

בָּטֹ הָפַּף אֶת-מֵימֵיהֶם לְדָּם; וַיָּמֶת, אֶת-דְּגָתָם.

ל שָׁרַץ אַרְצָם **צְפַּרְדְּעִים**; בְּחַדְרֵי, מַלְכֵיהֶם.

לא אָמַר, וַיָּבא **עָרֹב**; **כִּנִּים**, בְּכָּל-גְּבוּלָם.

ַלָב נָתַן גִּשְמֵיהֶם **בָּרָד**; אֵש לֶהָבות בְּאַרְצָם.

לג וַיַּךְ גַּפְנָם, וּתְאֵנָתָם; וַיְשַׁבֵּר, עֵץ גְּבוּלָם. לד אָמַר, וַיָּבא **אַרִבּּה**; וְיֵלֶק, וְאֵין מִסְפָּר.

לי הָבַּיי יִנְיָבְריִיבִיּן בָּיי יִנְיּאַכָּל פָּל־עָשֶׁב בְּאַרְצָם ; וַיִּאַכַל, פְּרִי אַדְּמָתָם. לה וַיּאַכַל כָּל־עָשֶׂב בְּאַרְצָם ; וַיִּאַכַל, פְּרִי אַדְמָתָם.

לו וַיַּדְ כָּל-בְּכוֹר בָּאַרְצָם...

- לז וַיּוֹצִיאֵם, בְּכֶּסֶף וְזָהָבּ; וְאֵין בִּשְׁבָטִיו כּוֹשֵׁל. לח שְׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם: כִּי-נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם.לט פָּרַשׁ עָנָן לְמָסָדּ; וְאֵשׁ, לְהָאִיר לָיְלָה. מ שְׁאַל, וַיָּבֵא שְׁלָו; וְלֶחֶם שְׁמֵים, יַשְׁבִּיעֵם. מא פָּתַח צוּר, וַיָּזוּבוּ מִיִם; הָלְכוּ, בַּצִיּוֹת נָהָר.
 - מב כִּי־זָכַר, אֶת־דְּבַר קָדְשׁוֹ -אֶת-אַבְרָהָם עַבְדּוֹ.

מג וַיּוֹצָא עַמּוֹ בִשָּׁשׁוֹן; בִּרְנָה, אֱת-בְּחִירָיוֹ.

מד וַיִּתֵן לָהֶם, אַרְצוֹת גּוֹיִם; וַעֲמַל לִאָמִים יִירָשוּ.

מה בַּעַבוּר, יִשְׁמְרוּ חָקִיוּ-- וְתוֹרֹתְיוֹ יִנְצֹרוּ; הַלְלוּ-יָהּ.

קוֹ הַלְלוּ-יָהּ :הוֹדוּ לה' כִּי-טוֹב- כִּי לְעוֹלֶם חַסְדּוֹ ב מִי--יִמֵלֶל, גְּבוּרוֹת ה'; יַשְׁמִיעֵ, כָּל-תְּהָלֶּתוֹ. ג אַשְׁרֵי, שֹׁכְוֵרִי מִשְׁפָּט ; עֹשֵׂה **צְדָקָה** בְכָל-עֵת[ַ]. ד וָכְרֵנִי ה', בִּרְצוֹן עַמֶּךּ ; פָּקְדֵנִי, בִּישׁוּעֶתֶדְּ.